

Si tota aquesta mena de *savis* coneixessin el ditxo aquell de què «A boca tancada no hi entren mosques» o l'altre «Val més la paraula que es calla que la que es diu», evitarien el baix concepte en que se'ls té.

Diu molt poc a favor de certes persones que, estant un hom al café, senti al millor disbarats com els que anoto, i més sensacionals resulten encara si surten de boca d'un advocat o d'un meritori o de tot un historiador, i la calamitat més gran és que aqueixos que són qui menys tindrien de desbarrar, sempre estan a punt de ficar-se de peus a la galleda.

Menys *savis* i més ciència.

MARCUS BRUTUS (a) XINIUS

DE PSIQUIS MIQUIS

Els intel·lectuals (?) de càla Pietat o "La Lliga contra el matrimoni"

Avui he tret palletes i ha tocat el torn als *simpatiquíssims i rebufons nens intel·lectuals de càla Pietat*. A n'aquests *set-ciències* que constitueixen la tan atraient i ressonant mancomunitat local que hom ha enomenat amb tant d'encert la «*Lliga contra el matrimoni*».

Res, les palletes han volgut que avui toqués a n'ells, com un altre dia pot molt ben ésser toqui a n'els *pollos peres* que constitueixen l'*alta alcúrnia* del Tranvia, vull dir del Casino dels senyors. Això va a sorts! Qui més sortosos que els de càla Pietat? A ells els hi ha tocat la 2.ª. Coses de la vida!...

Heus-aquí, doncs, que en aquesta Olot de les vaques primes i dels tortells de massapà—com ha dit molt bé en *Marcus Brutus*—i jo hi afegeixo de la *terra de savis*, ja fa algun temps que uns quants minyons, força grandassassos, elegants i de *posició*—de *pose* en tenen molta—*con dote* i aspirants a ésser *concejals* i, com ja es deu poder entendre, *SOLTERS* de nom i de fets, descidirren, perquè ningú els podés contradir (i, si fou per això sol, feren molt santament), constituir una *penya*, una *lliga*, un *grup*, una *colla*, una *cofraria*, una... bé vaja! diem-ho clar, una «*Lliga contra el matrimoni*». Tot seguit fou instal·lada a càla Pietat i allà començà les seves *altes i riguroses funcions d'embafar, fastiguejar i criticar tot allò que no els hi fes peça i que molestés a la seva clàssica saviduria, etc., etc.*

Ben prompte tothom els assenyala amb els dits, principalment les noies, i fins hi hagué qui s'hi entusiasma i exclamà: «¡Benvinguda sia aquesta lliga antimatrimonial. Així en quedaran més per mi.»

Algú, més psicòlec que nosaltres, ja digué que els més *savis* d'aital *cofraria* local eren: un somrient *arrenca-caixals*, un *poeta-botiguer*, un *pelegrí* amant de la música i un poc expert *matassanos*. Els demés, segons aquest psicòlec imprudent i intrús ¡ves perquè ens ho havia de dir tot això! formen el coro de

la *cofraria*, que sols diuen *si* quan han de dir que *si* i *no* quan han de dir que *no*; essent els més complidors i que contesten amb més *salero* i *gràcia* alhora aquestes *afirmacions* i *negacions* perilloses i difícils, dos coneguts germans amants de les excursions que, quan passen pels nostres carrers i places, no es miren a ningú... ni les pantorrilles de les nenes maques!...

A càla Pietat és el lloc destinat per a fer les *operacions* i *ritus* l'esmentada *Lliga* antimatrimonial. Allà es diu mal de la «*Revista d'Olot*» i dels qui la fan—que ja sabem que és per enveja i per veure's incapaços de fer ells una cosa semblant—, allà es riuen, si és que les seves rialles valen gran cosa, dels joves pintors olotins, principalment d'en Mir i de les seves exposicions—les exposicions d'en Mir no se les poden *empassar*—(amb parlar mal de l'*Ocell*, fins s'hi fan sopetes alguns casats i pintors veterans que també formen *lliga* amb la *cofraria*), allà es riuen de les nenes maques, de l'art i de la literatura i es creuen ésser amb tot i això, els més *autodidactes* i els més entesos en literatura i arts.

Quan són més *graciosos* és quan es passegen pel Firal o per qualsevol via concorreguda. Aleshores m'hi gasten un *pamet* i una mena de manera de *pose* que... *deixa'm encendre!* i fins les seves paraules, els seus moviments i el seu somriure tenen un cert aireig de m'enfotisme que'ns fa riure de debó. Aleshores és quan volen mostrar públicament la seva *capacitat*, la seva *superioritat* i la seva *serietat*. Fugiu! Ara passen els *savis de Vila Trista!* Ells amb segons qui no s'hi volen fer perquè es rebaixarien, perderien la categoria de *savis*. Mal llamp tanta saviduria!

Això sí, quan el seu còdic els mana fer el sèrio, són incapaços de riure per res del món. I en canvi, de vegades, riuen per qualsevol animalada.

Estic segur que en tot Olot no hi ha cap noia que faci per ells, la que té *dot* no té *talent* i la que té *talent*—que potser per ells no n'hi ha cap—no té *dot*. L'una perquè és massa grossa, l'altra perquè és massa prima, l'una perquè té una *piga*, l'altra perquè no la té, heus-aquí que cap arriba a fer-los-hi el *pes*. Que'n són de *pesats!*

Potser el més simpàtic de tots ells—això és relatiu (en aquest món tot és relatiu)—és el poeta-botiguer. Si bé ens encisa el seu nas aguileny, li trobem un defecte i és de creure's ell mateix que és el millor escriptor d'Olot, pel sol fet d'haver-li engatussat els demés de la *cofraria*. Ni ells mateixos n'estan segurs i tu t'ho creus bonifaci? No t'ho creguis pas més, perquè demés de que En Miquel Llosas s'enfadaria, no ho ets pas el millor escriptor, som jo i en Sacrest i després de jo i ell, encara n'hi ha tres més i d'aquests tres no n'hi ha cap que sigui de càl Llosas. De totes maneres ja sabem que tu ets el més simpàtic a les nenes, no perquè fas versos bonics, sinó perquè ets una mica guapot. Ara no t'enfadis perquè et dic guapot. Perquè per mi no ho ets pas prou encara.

En canvi els altres ni fan versos ni fan res i, oh, això és el pitjor! no voldrien que els demés fessin res. Heus-aquí perquè tenen tan de *gelos* a n'als nois de la «*Revista*». Per ells són massa tendres encara i massa *indocumentats* (ja farien fila amb aquell cèlebre advocat que va a càl Cardelús, calça igual que ells). Bé sieu francs d'una vegada, dieu que els trobeu